

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΠΛΑΤΕΙΕΣ

Την περασμένη Τρίτη 5/5, μετά από καταγγελία του δημάρχου Αγ. Παρασκευής, δυνάμεις των ΜΑΤ επιτίθενται με χημικά σε κόσμο που βρισκόταν στην πλατεία Αγ. Ιωάννου, με πρόσχημα την παραβίαση των νέων κανόνων «περί συγχρωτισμού», που έχουν επιβληθεί από το κράτος στο πλαίσιο «προστασίας» από τη διασπορά του κορωνοϊού. Η επίθεση συνοδεύεται από χυδαίες δηλώσεις του δημάρχου περί «εμπορίου ναρκωτικών» στην πλατεία και ισχυρή φύλαξη της από αστυνομικές δυνάμεις τις βραδινές ώρες για την αποτροπή όσων συχναίνουν εκεί. Ο κόσμος αντεπιτίθεται και διεκδικεί τις επόμενες μέρες να παραμείνει στην πλατεία.

Το βράδυ της Παρασκευής 7/5, το σκηνικό επαναλαμβάνεται ιδιαίτερα αναβαθμισμένο στην πλατεία Αγ. Γεωργίου στην Κυψέλη, όπου δυνάμεις των ΜΑΤ και μηχανές ΔΕΛΤΑ επιτίθενται με χημικά και ξύλο στον κόσμο που βρισκόταν εκεί, αλλά και σε όποιον συναντούσαν στον δρόμο τους. Ακολουθεί κυνηγητό στα γύρω στενά με προσαγωγές και συλλήψεις. Το απόγευμα της ίδιας μέρας είχε πραγματοποιηθεί queer-trans-φεμινιστική πορεία στη γειτονιά που κατέληξε στην πλατεία, ενώ την επόμενη μέρα πραγματοποιείται δυναμική πορεία περίπου 2.000 ατόμων, κατοίκων της περιοχής και αλληλέγγυων, ενάντια στην αστυνομική επίθεση.

Στο ίδιο μοτίβο, το βράδυ του Σαββάτου 16/5, δυνάμεις των ΜΑΤ προχωρούν σε επίθεση στην πλατεία Καλλιθέας στην Άνω πόλη Θεσσαλονίκης, διαλύοντας τον συγκεντρωμένο κόσμο με δακρυγόνα και κυνηγώντας τους στα γύρω στενά. Την επόμενη μέρα πραγματοποιείται διαδήλωση ενάντια στην κρατική καταστολή. Η συγκεκριμένη επίθεση έλαβε χώρα μετά την φιέστα-συγκέντρωση του Μπακογιάννη για τα νέα αποκαλυπτήρια της πλατείας Ομονοίας, αποδεικνύοντας περίτρανα ότι στόχος είναι οι απείθαρχοι και οι απείθαρχες των κυρίαρχων επιβολών.

Αυτές οι επιθέσεις αποτελούν συνέχεια των κατασταλτικών μεθόδων του κράτους και του ευρύτερου κοινωνικού ελέγχου που επιχειρεί να επιβάλει. Κατά τη διάρκεια της δίμηνης καραντίνας, οι κυβερνητικές εξαγγελίες –με την υποστήριξη σύσσωμων των μίντια- έθεταν συνεχώς στο προσκήνιο το ζήτημα της «ατομικής ευθύνης», επιχειρώντας να αποσπάσουν την κοινωνική συναίνεση και πειθαρχηση στα περιοριστικά μέτρα. Απ' τις 6 «επιλογές» της άδειας μετακίνησης αποκλείονταν οι συναθροίσεις ατόμων είτε σε κλειστό είτε σε ανοιχτό χώρο. Μετά την άρση της καραντίνας οι ... υπεύθυνοι εργαζόμενοι και καταναλωτές επιστρέφουν στα πόστα τους και τις συνήθειές τους, ενώ την ίδια στιγμή οποιαδήποτε συνεύρεση σε έναν ανοιχτό χώρο μακριά από εμπορευματικές σχέσεις, απλά για τη χαρά της συνάντησης και την επικοινωνία, θεωρείται «υγειονομική βόμβα» και καταστέλλεται βίαια.

Φυσικά, μια τέτοια πρακτική δεν μας ξαφνιάζει. Οι πλατείες, τα πάρκα, τα άλση βρίσκονταν πάντα στο στόχαστρο της εξουσίας, είτε ως «φιλέτα» προς εμπορική εκμετάλλευση, είτε ως «ανεξέλεγκτα» κι «επικίνδυνα» για την κρατική πολιτική πεδία συνάντησης και ζύμωσης νεαρόκοσμου, μεταναστ(ρι)ών και ευρύτερων αγωνιζόμενων κομματιών. Η εικόνα που παρουσιάζουν οι περισσότερες πλατείες είναι λίγο-πολύ γνωστή. Τσιμεντοποιημένες κατά κύριο λόγο, με πλήθος τραπεζοκαθισμάτων από τις γύρω καφετέριες και εστιατόρια, που αφήνουν ελάχιστους «διαδρόμους» για όσους επιθυμούν να τις διασχίσουν, αποκλείοντας ταυτόχρονα όσες/ους επιθυμούν να κάνουν τη βόλτα τους εκεί ή να συναντηθούν με φίλες/ους χωρίς να χρειαστεί να καταναλώσουν.

Την περίοδο της καραντίνας αλλά και στα πρώτα στάδια της άρσης της, που οι καφετέριες, τα εστιατόρια και τα μπαρ παρέμειναν και παραμένουν κλειστά, ένα μεγάλο μέρος του κόσμου, πιεσμένο από τα ασφυκτικά περιοριστικά μέτρα, διερευνά νέους τρόπους συνεύρεσης, επικοινωνίας και χαλάρωσης. Μαζί με τους σταθερούς «θαμώνες» των πλατειών κάνουν την εμφάνισή τους και νέα κοινωνικά κομμάτια που δοκιμάζουν για πρώτη ίσως φορά την αδιαμεσολάβητη από το χρήμα και το εμπόρευμα συνάντηση. Στήνονται αυτοσχέδιες γιορτές και πηγαδάκια, τα παιδιά παίζουν ελεύθερα κι όχι κλεισμένα σε παιδότοπους, ως απάντηση στον εγκλεισμό και την εξατομίκευση του προηγούμενου διαστήματος.

Η κρατική απάντηση είναι άμεση. Οι χώροι των πλατειών πρέπει να προετοιμαστούν για το άνοιγμα των καφετεριών και τη διασπορά των τραπεζοκαθισμάτων, στο πλαίσιο των νέων μέτρων λειτουργίας τους. Οποιαδήποτε συνεύρεση εντός των πλατειών αμφισβητεί τις εμπορευματικές σχέσεις πρέπει να χτυπηθεί. Η κανονικότητα της κατανάλωσης πρέπει να επανέλθει, και οι ταυτότητες όσων τις επισκέπτονται πρέπει να επαναπροσδιοριστούν από κρατικούς και τοπικούς φορείς, μίντια και μαγαζάτορες –εργαζόμενοι, καταναλωτές, περαστικοί.

Μέσα σ' ένα αφιλόξενο αστικό πεδίο, εξαρχής σχεδιασμένο για να απομονώνει και να αποξενώνει τους ανθρώπους καθιστώντας τους έτσι εύκολα διαχειρίσιμους από το κράτος και τους μηχανισμούς του, η οικειοποίηση των δημόσιων χώρων και η μεταστροφή τους σε ελεύθερους χώρους παραμένει βασικό πρόταγμα. Ενάντια στα κυρίαρχα πρότυπα και τις κρατικές προσταγές και μεθοδεύσεις, να δημιουργήσουμε νέους τόπους και χρόνους εδαφικοποίησης των αναγκών και επιθυμιών μας, όπου η έκφραση, η επικοινωνία και η δημιουργικότητα θα παίρνουν τα χαρακτηριστικά των από τα κάτω· συλλογικά, αυτοοργανωμένα, αντιεραρχικά κι αδιαμεσολάβητα. Κοιτώντας προς τη δημιουργία πεδίων σύνθεσης αντιλήψεων και πρακτικών ενάντια σε κάθε μορφή κοινωνικού ελέγχου και εξουσίας.

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΧΩΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΝ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΟΥΝ

ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ

Αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημμένο έδαφος στο πάρκο τρίτση

Πρόσβαση Β12 & 711, 6η στάση Χασιάς * agros.espivblogs.net, agros@espiv.net